

ధనరాధు

ఒకసారి ఓ జ్యోతిష్మృని దగ్గరకు ఒక జమిందారు చెయ్యి చూపి జోస్యం చెప్పించుకుంటూండగా, అక్కడికి ఒక బీద కుర్రాడు ఒకడు వచ్చాడు. జ్యోతిష్మృదు ఆ కుర్రవాడిని జమిందారుకి చూపించి, “వీడి తండ్రి కూలీ చేసుకుని బ్రతుకుతున్నాడు. అయితేనేం? వీడికి త్వర శోనే గొప్ప ధనయోగం కలగబోతోంది! వీడివల్ల వీడి తండ్రి ఎంతో నుఖపడతాడు! ఇక వీడి తండ్రిని క్షోలు తొలిగిపోయినట్టే!” అన్నాడు.

“అలాగా! అతనికి అంతగా ధనం కలిసిరాబోతూందా?” అన్నాడు మామూలుగా జమిందారు. కానీ మనసులో పేరాశ కలిగింది. వెంటనే, ఆ జ్యోతిష్మృది మీద మంచి నమ్మకం ఉన్న ఆ జమిందారు ఆ కుర్రాడిని అనునరించి వస్తూ అతని యిల్లు తెలుసుకుని, “చూడు, నీ కొడుకుని నాకు దత్తత యిస్తావా, నీకు కావలసి నంత డబ్బు, ఉండటానికి మంచి యిల్లు,

కూలి చేయక్కర్దేకుండానే కూర్చుని తినే నదు పాయం— అన్ని చేస్తా. నాకు కావలసిందల్లా నీ కొడుకు; కాదనక పిల్లలులేని నాకు దత్తత చేయో! ” అంటూ కాళ్ళు పట్టుకు బ్రతిమిలాడాడు. ఆ కూలివాడు భయంతో “మీరు తమాపై చేస్తున్నరా?” అనడిగాడు.

“అదేందేదు నా మనసుకు యింతవరకూ ఏ పిల్లాడూ నచ్చలేదు; పూర్వ జన్మలో వీడు నా కొడుకేమో తెలీదుకానీ, నాకు పిత్ర అనుభూతి కలిగింది. వీడినే పెంచుకోవాలని అనుకుంటున్నాను!” అంటూ బ్రతిమిలాడాడు. కూలివాడి భార్య తమకు రాచరికం కలుగుతోందన్న ఆనందంతో - సవతి కొడుకే కదా- అని, “తీసుకెళ్ళండి బాబూ!” అంది. జమిందారు అన్న ప్రకారం అన్ని సమకూర్చలి, ఆ కూలివాడిని గొప్పవాడిని చేసి, ఆ పిల్లాడ్ని “లఱ్చుకుమారా!” అంటూ కొత్తపేరుతో పిలుస్తూ, తనింటికి తీసు

కెళ్ళాడు. రోజులూ, వారాలూ, నెలలూ, నంవ త్వరాలూ గడవసాగాయి. లట్టికుమార్ రాజభో గంతో తులతూగుతున్నాడు. కూతీవాడు అంద లమెక్కీ ఏ కష్టం తెలవకుండా ఆనందంగా జీవి తం గదుపుతున్నాడు. ఎట్టచీప్పి జమిందారుకే ఆలోచనా, మనశ్శాంతి లేకపోవటం జరగింది. ఏ విధమైన ఆస్తి కోట్లూ, చివరికి లంకె బిందెల లాంటివేవీ అతనికి ఈ పిల్లాడివల్ల కలిసిరాలేదు.

“తన దురాశ తనకే చేటయిందా?” అని అనుకుని, ఆ జ్యోతిమ్మిని మీద పట్టురాని కోపం వచ్చింది. అతడ్డిన్న వెతుక్కుంటూ మరీ అతని దగ్గరకు వెళ్లి, “దొంగ జ్యోతిష్యులు చెప్పు ప్రజలను మోసం చేయటమే కాక, నన్ను కూడా మోసం చేస్తావా?” అని అరిచాడు. “ఇప్పుడేమయిందని మీరంతలా కోపం తెచ్చుకుంటున్నారు? నేన్నన్నది అక్కరాలా జరిగింది. అందులో పారపాటేంలేదు. అతనికి - అతనితల్లిదండ్రులకూ గొప్పధనలాభం. ‘అదృష్టం’ రాజభోగం కలుగుతాయన్నాను. ఆ పిల్లాడికి ధనయోగం

కలిగి, తద్వారా అతని తల్లిదండ్రులు నుఖిస్తారన్నాను; మరి అలా జరగలేదా? ఆ అబ్బాయికి సిరి తద్వారా వారి పెద్దలకు నుఖం మీ వల్లనే కలిగింది ఆనాటి నుంచే ఆలోచించండి. మీకి అర్థమవుతుంది. మీకు ధనయోగం అనలేదు ఆ పిల్లాడికి అన్నాను. అది వాడికి మీ వల్లనంప్రాప్తిం చింది. లేకుంటే వారు ఎలాంటి సీచ స్టైల్లో ఉన్నారో - మీరు ఆదుకునే నాటికి మీకు తెలును!” అన్నాడు. జమిందారు ఆలోచించాడు.

“అవును, జ్యోతిమ్మిదు అన్నదీ నిజమే! అతని జ్యోస్యం- నా దురాశ ద్వారా వారికి చెంగి, కరెక్టు అయింది. ఇందులో అతని తప్పేం ఉంది. ఇప్పుడు నోరుమూనుకునుండకపోతే, కష్టపడి పెంచుకున్న ఆ కుర్రాఢిని వాడి తల్లిదండ్రులు తీసుకుపోగలరు. నాకు ఆ విధంగానూ మనశ్శాంతి కరువగలదు. వాళ్ళకేం వాళ్ళు రాజభోగం అనుభవిస్తున్నారు ఆనాటి నుంచి. ఇందులో ఎవరి తప్పు లేదు. నా ‘దురాశే’ అంతటికి కారణం!” అంటూ యింటి దారి పట్టుడు జమిందారు!!

